

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

stitsministeren – som måske ikke alle er lige filmkyndige – ikke havde forestillet sig, da de granskede manuskriptet? Jeg siger dette for at vise, hvor svær hele proceduren er, og hvor svært det er, hvis man skal køre igennem på den måde.

Jeg har nævnt Brecht. Sandheden er konkret, sagde han. Vi er nødt til at konkretisere, som jeg nu har gjort, for at blive klar over rækkevidden og konsekvenserne af principperne. Hermed har jeg i og for sig svaret på en række af de spørgsmål, der er stillet. Videre stillede hr. Ninn-Hansen det spørgsmål, om jeg ikke fandt det uheldigt at støtte kunsten her i landet på en sådan måde, at man kunne komme ud for, at nogle tog afstand fra kunststøtten. Jeg synes, det er højst ubehageligt, men det er vel en pris, man må betale i et demokrati. Det er prisen, at der også sker noget, som vi ikke kan acceptere, som vi er imod. Det er mange gange tilfældet med det nye. Jeg kan da sige for mit eget vedkommende, at der er mange nye udtryksformer, nye kunstneriske grene, som jeg ikke sympatiserer særlig med. Men jeg ville meget nødig af den grund være smagsdommer og sige: dette kan vi ikke acceptere, det vil vi ikke give støtte til. Jeg tror, vi må bære dette og betale den pris for det nye, det ukendte. Jeg tror ikke det er noget, man kan formulere sig ud af. Det er kendsgerninger, politiske og meget principielle.

Jeg vil gerne give udtryk for som min opfattelse, at det ville være en ulykke for enhver minister, ligegyldigt hvilket parti han tilhører, at blive bragt i den situation, som det konservative forslag sigter mod at hidføre, og jeg tror ikke, at kunsten ønsker den anerkendelse af dens samfundsmæssige betydning, som ligger i de konservatives forslag.

Albertsen (S):

Til ordføreren for fremskridtspartiet, der stillede nogle spørgsmål til mig, skal jeg ganske kort sige, at det ganske rigtigt var fremskridtspartiet, jeg tænkte på med bemærkningen om det nye parti. Når man slår blandt hunde, så er der nogen, der hyler op, når man rammer dem, og det er det, der er sket i dette tilfælde. Jeg nævnte ikke navnet, men hr. Poulsgaard var klar over adressen. Jeg betragter det parti, som hr. Poulsgaard repræsenterer, som modstander af væsentlige frihedsrettigheder, når de igennem deres politiske handlinger ikke giver frie

og lige vilkår og frie og lige muligheder for kunstoplevelser og kunstproduktion. Det er for mig en væsentlig del i det demokratiske spil i det moderne demokratiske samfund.

Hr. Poulsgaard antyder – det har også lidt relation til den bemærkning, som ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ninn-Hansen, kom med – at der var måske enkelte socialdemokrater, der havde en opfattelse, der kunne minde om hr. Ninn-Hansens. De spekulationer kan hr. Ninn-Hansen og hr. Poulsgaard ganske spare sig. De bemærkninger, jeg har fremført i dag på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne, er fremsat på hele gruppens vegne. Jeg kunne i og for sig måske fristes til at spørge, om det samme også er tilfældet for ordføreren for venstre f. eks. Er det også tilfældet for ordføreren for forslagsstillerne? Jeg må erindre de to ordførere om, at den lov, vi i øjeblikket har, blev vedtaget enstemmigt i folketinget og blev vedtaget efter et overordentlig grundigt udvalgsarbejde, hvor jeg havde lejlighed til at deltage i alle faser. Så mit spørgsmål er nok lidt mere relevant end den tvivl, hr. Ninn-Hansen tillader sig at udtrykke. Jeg vil gerne have bekræftet, om der er tale om, at man i venstre og i den konservative gruppe er helt enige. Hr. Ninn-Hansen vejrer morgenluft, men det kan han i dette tilfælde ganske spare sig.

Hr. Ninn-Hansen anvendte i øvrigt udtrykket, at man kan ikke tale om censur i denne forbindelse, det er det rene vrøvl. Det er muligt, det er det ud fra den filosofi, som hr. Ninn-Hansen forfægter og står for, at blot man har penge nok, så kan man lave tingene. Men her er der jo tale om produktioner, hvor der er offentlige penge inde i billedet. Så hjælper det jo ikke en kunstner, der har en fremragende idé, at alle kan se, den er fremragende, hvis han ikke har mulighed for at skaffe midlerne. Den eneste adgang til at skaffe disse midler er den lovgivning, som vi i øjeblikket har, men det skal altså forhindres af den politiske minister. Jeg siger gud nåde og trøste den, der er og måtte blive minister for det område, som skal tage stilling til disse ting. Her mener jeg i høj grad man kan sige, at der virkelig bliver tale om censur.

Jeg kan godt forstå, at nogle mennesker kan være forarget over et eller andet; der kan være udtryk og oplevelser, som man gerne vil være foruden. Så vidt jeg har forstået, er det nu meget få mennesker, der er tvangsindlagt til